

D การฝึกอบรมทีมงานอภิบาล

D2

กิจกรรมปลูกจิตสำนึก

ฉบับปรับปรุง ค.ศ. 2013

ศูนย์ประสานงานส่งเสริมวิถีมุขมณฑล

สำนักนโยบาย

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

Copy right: AsIPA Desk, FABC

AsIPA Texts are developed by the AsIPA Team

หัวข้อเรื่องในเอกสารคู่มือ AsIPA

- A การแบ่งปันพระวาจา
- B ชุมชนคริสตชนย่อย
- C พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม
- D การฝึกอบรมทีมงานอภิบาล

AsIPA D2

กิจกรรมปลูกจิตสำนึก ในพิธีกรรมวันอาทิตย์หรือการสัมมนา

สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า

สำเนาคู่มือ AsIPA ชุด C6 สำหรับผู้เข้าร่วมประชุม

บทนำ

“วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนคริสตชน” หรือวิถีชุมชนวัด มิได้หมายถึงการมีกิจกรรมวัด 2-3 อย่างเพิ่มขึ้นในองค์กรต่างๆ หรือเพื่อให้ศาสนบริการทั้งหลายของชุมชนวัดมีสมาชิกที่แข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

“วิถีทางใหม่ฯ” ต้องการวิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับชุมชนวัด ต้องการการเข้าใจกระแสเรียกคริสตชนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมถึงขอบข่ายที่กว้างไกลเกี่ยวกับพันธกิจของชุมชนคริสตชนยุคปัจจุบันนี้

วิสัยทัศน์หรือการเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นดังกล่าว “สอน” กันไม่ได้แต่จะต้อง “ค้นพบ” ด้วยตนเองด้วย

นี่คือ เหตุผลที่ “กิจกรรมปลูกจิตสำนึกต่างๆ” จึงเป็นขั้นตอนแรกที่จะนำไปสู่การเป็น “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด” ซึ่งจะทำให้สัตบุรุษทุกคนรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในการสืบสานพันธกิจของพระคริสตเจ้าต่อไป

ภาค ก. ช่วยเราให้ค้นพบเหตุผลและประเด็นที่เราต้องทำการปลูกจิตสำนึกใหม่ในชุมชนวัดของเรา

ภาค ข. นำเข้าสู่ “โครงสร้าง” ของกิจกรรมปลูกจิตสำนึกต่างๆ

ภาค ค. เรียนรู้วิธีการจัดกิจกรรมปลูกจิตสำนึก สำหรับพิธีกรรมวันอาทิตย์เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนวัดของเรา

ก. ทำไมจึงต้องมีกิจกรรมปลูกจิตสำนึกอย่างหลากหลาย

1. คุณพ่อบุญมา พยายามเปลี่ยนแปลงและฟื้นฟูวัดของท่าน

คุณพ่อถาวร เป็นเจ้าอาวาสวัดนักบุญมีคาแอลมาหลายปีแล้ว ท่านทำงานแบบเอาเป็นเอาตาย ด้วยการทำอะไรทุกอย่างให้สัตบุรุษ ท่านได้ไปเยี่ยมเยียนคนเจ็บป่วย สอนคำสอน ช่วยเหลือคนยากจน ต้อนรับสมาชิกใหม่ของวัด จัดงานฉลองวัด ฯลฯ บางครั้งบางครั้งท่านก็ยอมให้ชาวบ้านบางคนช่วยเหลือท่าน เพราะท่านชรามากขึ้น

ต่อมา พระสังฆราชสั่งย้ายคุณพ่อถาวร คุณพ่อบุญมา ได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาสแทนคุณพ่อถาวร ต่อจากนั้นไม่นาน คุณพ่อบุญมาก็ตระหนักว่าท่านมีอาจทำอะไรทุกอย่างเหมือนคุณพ่อถาวร โดยเฉพาะเมื่อพระสังฆราชได้ขอให้ท่านช่วยดูแลโรงพยาบาลท้องถิ่นและเรือนจำด้วย ดังนั้นในวันอาทิตย์วันหนึ่ง คุณพ่อบุญมาจึงเทศน์อย่างร้อนรนว่า

“พี่น้องที่รัก เราจะต้องเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างในวัดของเรา เราจะนำวิธีการของ “วิถีชุมชนวัด” มาใช้ ดังนั้น พ่อขอแบ่งวัดออกเป็น เขตต่าง ๆ ในแต่ละเขตพี่น้องควรรมาพบปะกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ในละแวก บ้านใกล้เคียง เพื่อมาแบ่งปันพระวาจา ภาวนา และทำงานด้วยกัน วิธีนี้ พี่น้องจะได้ช่วยกันดูแลผู้ป่วย และต้อนรับแขกผู้มาเยี่ยมเยียนวัดเรา

พ่อขอเชิญชวนอาสาสมัครจำนวนหนึ่ง ใครต้องการอาสาโปรดแสดง ตัวและช่วยกันทำหน้าที่ผู้นำของกลุ่มละแวกบ้าน พ่อเองจะฝึกอบรมผู้นำ เหล่านี้ การอบรมครั้งแรกจะเริ่มเย็นวันพุธนี้ พ่อหวังเป็นอย่างยิ่งว่า พวกเขาจะไม่ทำให้พ่อผิดหวังอย่างแน่นอน อาแมน”

2. ให้เราพร้อมพิจารณาไตร่ตรองถึงวิธีเริ่ม “วิถีชุมชนวัด” ของคุณพ่อบุญมา

อภิปรายในกลุ่มรวม

คำถาม

- **ท่านมีความเห็นอย่างไร เกี่ยวกับวิธีเริ่มงาน ของคุณพ่อบุญมา? มีวิธีการอื่น ๆ อีกบ้างไหม ที่เราสามารถนำมาใช้?**
- **ลักษณะผู้นำแบบใดที่คุณพ่อบุญมานำมาปฏิบัติ?**

บทเสริม

- คุณพ่อบุญมาใช้วิธีการเป็น “ผู้นำแบบครอบงำ” ท่านตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่างเอง ทำกับชาวบ้านเหมือนเด็ก ๆ ท่านเพียงแต่บอกชาวบ้านต้องทำนั่นทำนี่ ชาวบ้านคงรู้สึก ว่า พวกเขาถูกผลักดันให้หันซ้ายหันขวาตามคุณพ่อ คุณพ่อบุญมามีได้บอกเหตุผลที่ลึกซึ้งแก่สัตบุรุษว่า ทำไมจึงต้องมาพบกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ในละแวกบ้าน เพียงแต่ให้เหตุผลว่าทำไมต้องดำเนินการเป็นชุมชนคริสตชนย่อยๆ สารระที่คุณพ่อเทศน์ให้กับชาวบ้านครั้งนั้น ไม่น่าจะทำให้เกิดความมั่นใจภายในและการอุทิศตน หรือผลักดันให้สัตบุรุษมาร่วมงานกับคุณพ่อได้
- วิธีการที่คุณพ่อบุญมาพยายามส่งเสริมชุมชนคริสตชนย่อยๆ นั้น เป็นการกระทำที่ตรงกันข้ามกับ “วิถีชุมชนวัด” หรือ “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด”

อันดับแรก คุณพ่อบุญมาควรแบ่งปันเรื่อง “วิถีชุมชนวัด” โดยการนำเสนอ “กิจกรรมปลุกจิตสำนึกต่าง ๆ” เสียก่อน

3. วัดนักบุญมีคาแอล ต้องการ “การปลุกจิตสำนึกใหม่” เรื่องใดบ้าง

อภิปรายในกลุ่มรวม

คำถาม

อะไรคือความคิดเห็นและทำที่ต่าง ๆ ของคริสตชน ในวัดนักบุญมีคาแอลที่ทำให้เราเข้าใจว่า จำเป็นต้องมี “การปลุกจิตสำนึกใหม่”?

(ให้ค้นหาตัวอย่างต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมแสดงถึง วิธีทางเก่าภายใน
ชุมชนวัดที่ทำให้ต้องปลุกจิตสำนึกใหม่)

บทเสริม

(ประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้ อาจใช้เป็นหัวข้อสำหรับจัดกิจกรรมปลุก
จิตสำนึกต่างๆ ที่จะใช้ระหว่างพิธีกรรมวันอาทิตย์ หรือการประชุมสัมมนา)

- 1) วัดมิได้เป็นเพียง “สถานบริการ” ที่จัดหาคุณประโยชน์ทางด้าน
จิตใจให้กับสัตบุรุษ แต่ทว่า วัดคือชุมชนที่สัตบุรุษทุกคนถูกเรียก
ให้เข้ามาและส่งพวกเขาออกไปดำเนินพันธกิจของพระคริสตเจ้า
ในโลก
- 2) วัดมิได้เป็นเพียงแค่ “สถานที่ชุมนุมวันอาทิตย์แบบตัวใครตัวมัน
ต่างคนต่างมา” เท่านั้น แต่ทว่า วัดก็คือชุมชนของพี่น้องชายหญิง
ทั้งหลายซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจของชุมชนวัด
- 3) วัดมิใช่เป็นเพียงแค่ “การร่วมชุมนุมกันในวันอาทิตย์” เท่านั้น
ชุมชนคริสตชนย่อยๆ ยังนำเสนอวิสัยทัศน์ของการเป็นชุมชน
เพื่อนบ้านอีกด้วย
- 4) พระคริสตเจ้ามิได้จัดตั้งพระศาสนจักรเพื่อให้สัตบุรุษสนใจเฉพาะ
ตนเองแล้วก็คอยเวลาไปสวรรค์เท่านั้น พระคริสตเจ้าทรงเรียก
ศิษย์ทั้งหลายมาเพื่อให้เปลี่ยนแปลงโลกมนุษย์ตาม “แผนการ
แห่งพระอาณาจักร” ของพระองค์
- 5) ในบรรดากิจกรรมต่างๆ ของวัด พระคริสตเจ้าอาจถูกกีดกันออกไป
โดยปริยาย อย่างไรก็ตาม บรรดาศิษย์ของพระองค์น่าจะทำให้
พระองค์ประทับอยู่ในกิจกรรมต่างๆ และเปิดทางให้คนอื่นๆ เข้า
มาพบพระองค์

- 6) มีเจ้าหน้าที่ของคณะสงฆ์และคณะพระสังฆราชแต่เพียงฝ่ายเดียวที่จะ“อ่านเครื่องหมายแห่งกาลเวลา” และก็ค้นหาว่า พระเจ้าทรงต้องการให้เราทำอะไรบ้างในยุคปัจจุบัน อาศัยการอ่านพระคัมภีร์ส่วนตัวและในกลุ่มเล็กๆ สัตบุรุษทุกคนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเราในยุคนี้
- 7) การเป็นผู้นำในวัด ไม่ควรเป็นการใช้คำสั่งหรือการเป็นผู้นำแบบครอบงำ สำหรับวิถีทางเกี่ยวกับชุมชนวัดแบบทุกคนมีส่วนร่วม ชุมชนต้องการผู้นำที่ชี้แนะให้ทิศทาง ช่วยเหลือคนอื่นทำงานได้ ทั้งนี้รวมถึงผู้นำทุกคนในวัด มีใจเฉพาะพระสงฆ์เท่านั้น
- 8) ทุกคนที่เข้ามามีบทบาทแข่งขันในงานของวัด คือผู้ร่วมงานและหุ้นส่วนมีใจเป็นเพียง “ผู้ช่วย” ของผู้นำเท่านั้น
- 9) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของวัด มิได้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาและการแต่งตั้งเท่านั้น ผู้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคนต่างได้รับพระพรของพระจิตเจ้า เพื่อจะทำให้พระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า (คือ พระศาสนจักร) มีชีวิตชีวาและเข้มแข็ง

4. การใช้กิจกรรมปลูกจิตสำนึกสำเร็จรูปชุดต่าง ๆ

กิจกรรมปลูกจิตสำนึกสำเร็จรูปต่าง ๆ ในคู่มือ AsIPA ชุด D3 D4 และ D5 เป็นบทเรียนปลูกจิตสำนึกที่เสนอแนวทางทั่วไปเกี่ยวกับ “วิถีชุมชนวัด” หรือ “วิถีทางใหม่แห่งการเป็นชุมชนวัด” และให้แนวทางต่าง ๆ เพื่อที่จะดำเนินกิจกรรมปลูกจิตสำนึกสำหรับพิธีกรรมวันอาทิตย์

หลังจากปฏิบัติตามคู่มือ AsIPA ชุด D3, D4 และ D5 แล้วนั้น ขอให้ท่านดำเนินต่อด้วย ข้อ ข. (หน้า 7-9) ของเอกสารนี้ (D2) ต่อจากนั้นให้ท่านสร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกของท่านใช้เอง

ข. โครงสร้างของ “กิจกรรมปลุกจิตสำนึก”

1. “การปลุกจิตสำนึก” ของประกาศก นานัน

ตัวอย่างที่โดดเด่นของกิจกรรมปลุกจิตสำนึก คือ เรื่องกษัตริย์ดาวิด และประกาศกนานันในพระคัมภีร์ ให้เราพิจารณาว่าเกิดอะไรขึ้น

กษัตริย์ดาวิดได้ทำให้นางบัทเชบาตั้งครรภ์ นางเป็นภรรยาคนสวยของนายทหารชื่ออูริยาห์ พระองค์มีอาจบิดบังเรื่องที่ทำไว้กับนางบัทเชบาได้ ดังนั้นพระองค์จึงส่งฆ่าอูริยาห์เสีย เพื่อจะได้อภิเษกกับนางบัทเชบา

ให้เราฟังเรื่องราวต่อไปและโปรดสังเกตว่า ท่านประกาศกทำอะไร เพื่อให้กษัตริย์ดาวิดสำนึกผิดถึงบาปที่พระองค์ทรงกระทำ และทำอะไร เพื่อให้พระองค์เห็นพระเมตตาของพระเจ้า

บทอ่าน 2 ซมอ 12 : 1-7, 13 (อ่านซ้ำ 2 ครั้ง อย่างมีอารมณ์)

อภิปรายในกลุ่มรวม

คำถาม

- **วิธีการของประกาศกนานัน มีลำดับหรือ “ขั้นตอน” หลัก ๆ อะไรบ้างเพื่อจัดการกับเรื่องที่จะเหยียดอ่อนอย่างไรนี้?**

บทเสริม

เราสามารถพบ “ลำดับขั้นตอนต่างๆ” ในวิธีการปฏิบัติของประกาศนารันซึ่งเพียรพยายามที่จะทำให้กษัตริย์ดาวิด “สำนึก” ถึงบาปผิดที่พระองค์ทรงกระทำดังต่อไปนี้

- 1) นารัน ยกประเด็นปัญหาขึ้นมาโดยการเล่าเรื่อง (2 ซมอ 12 : 1-4)
- 2) กษัตริย์ยอมรับว่า “มีสิ่งที่ผิดพลาดเกิดขึ้นจริง” (2 ซมอ 12 : 5-6)
- 3) ประกาศกช่วยให้นักษัตริย์ย้อนกลับมาเห็นตัวของพระองค์ในเรื่องที่เล่า คือพบว่า “พระองค์คือชายคนนั้น” (2 ซมอ 12 : 7)
- 4) ประกาศกเสนอวิสัยทัศน์ใหม่ให้ดาวิด “พระยาห์เวห์ทรงให้อภัยบาปของพระองค์แล้ว” (2 ซมอ 12 : 13)

2. แบบแผนเพื่อจัดเตรียมกิจกรรมปลุกจิตสำนึก

เมื่อได้รับแรงบันดาลใจจากแนวทางปฏิบัติของนารันแล้ว เราขอเสนอ “แบบแผน” ต่อไปนี้ เพื่อจัดเตรียมกิจกรรมปลุกจิตสำนึกต่างๆ ในพิธีกรรมวันอาทิตย์ หรือ การประชุมสัมมนา

ประชุมกลุ่มรวม

- ให้สลับกันอ่าน “แบบแผนเพื่อจัดเตรียมกิจกรรมปลุกจิตสำนึก” ในหน้าต่อไป
- จากนั้นให้เปิดคู่มือ AsIPA ชุด C6 ข้อ ก. หน้า 2-14 จงเปรียบเทียบกิจกรรมปลุกจิตสำนึกสั้นๆ ทั้ง 7 แบบที่ให้ไว้ นั้น กับ ขั้นตอนต่างๆ ใน “แบบแผนเพื่อจัดเตรียมกิจกรรมปลุกจิตสำนึก” (หน้า 9) ในคู่มือนี้

แบบแผนเพื่อจัดเตรียมกิจกรรมปลูกจิตสำนึก

ยกปัญหาขึ้นมาเป็น “รหัส” (code)

- ดูความหมายในหน้า 11-12
- รหัสอาจเป็นบทบาทสมมุติ ไปสเตอร์ เรื่องเล่า ฯลฯ

1. ช่วยสกัดบุรุษให้เรียนรู้จากรหัส

- ท่านสังเกตเห็นอะไร (จากรหัส)?
- อะไรคือปัญหา?
- มีปัญหาคล้ายๆ กันนี้ในชุมชนวัดของเราหรือไม่?
- สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานี้คืออะไร

2. เสนอวิสัยทัศน์ใหม่

- นำเสนอข้อความที่เหมาะสมจากพระคัมภีร์
ซึ่งสามารถเป็นแสงสว่างสำหรับสถานการณ์ของเรา
- จัดเตรียมบทเทศน์แบบแบ่งปัน ทำให้เห็นภาพรวมของเนื้อหา
- หรือนำเสนอวิสัยทัศน์ใหม่บนกระดานไปสเตอร์
- หรือให้สมาชิกจากชุมชนวัดอื่นนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง

3. นำเสนอสิ่งที่ท้าทายจากวิสัยทัศน์ใหม่นั้น

- ให้เปรียบเทียบปัญหาและสถานการณ์ของเรากับวิสัยทัศน์ใหม่ที่เราได้รับ
- ให้เสนอความคิดเห็นต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ปรับปรุงวิถีชีวิตในชุมชนวัดของเราอาศัยความสว่างจากวิสัยทัศน์ใหม่

4. นำประเด็นที่ได้นั้นไปกำหนดรูปแบบการเฉลิมฉลองทุกชั้นตอน

- จัดเตรียมบทนำ พิธีเปิด พิธีคืนดี บทขอบพระคุณ บทข้าแต่พระบิดา เครื่องหมายมอบสันติสุข บทปิดพิธี
- บทสรว้อยตอบรับ บทสรว้อยเกิดเกียรติพระวรสาร บทภาวนาเพื่อมวลชน
- บทเพลงต่างๆ แผ่นไปสเตอร์ ฯลฯ

ค. สร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกอย่างหลากหลายด้วยตนเอง

1. “โอกาสทอง” ที่เอื้อต่อการจัดทำกิจกรรมปลูกจิตสำนึก

การปลูกจิตสำนึก มีอาจขัดเยียด หรือ “หยิบยื่น” ให้ได้ ประชา สัตบุรุษต้องรู้สึก “ต้องการ” เสียก่อน และเริ่มตั้งคำถามต่าง ๆ ดังนั้น เราจึง ต้องคอยให้ถึง “โอกาสทอง” ก่อนที่จะนำเสนอกิจกรรมปลูกจิตสำนึก เช่น

- ไม่มีศาสนบริการใดๆ เพราะว่าพระสงฆ์ป่วย
- เด็ก ๆ ไม่ได้รับการเตรียมตัวรับศีลมหาสนิทครั้งแรกอย่างเหมาะสม
- มีข้อเสนอแนะจากसारอภิบาลของพระสังฆราช
- ทางวัดกำลังจัดเตรียมงานฉลองวัด

เมื่อสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น เป็นโอกาสที่จะนำเสนอกิจกรรมปลูก จิตสำนึกอันใดอันหนึ่งในการสัมมนา หรือระหว่างพิธีกรรมในวันอาทิตย์

ผลที่พึงเกิดจากกิจกรรมปลูกจิตสำนึกไม่ใช่ “กิจกรรมที่ต้องทำ” เท่านั้น สัตบุรุษควรจะรู้สึกอิสระในอันที่จะยอมรับหรือปฏิเสธวิสัยทัศน์ใหม่ นี้ และจะต้องไม่รู้สึกว่าถูกกดดันไปสู่ “วิถีทางใหม่” ในการทำงานต่างๆ กิจกรรมปลูกจิตสำนึกโดยหลักการยังคงเป็นปลายเปิดเสมอ

2. “ตัวชี้นำปัญหา” หรือ “รหัส”

เรื่องที่ยากที่สุดในการจัดเตรียมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกนั้นอาจจะเป็น การตั้งประเด็นปัญหาขึ้นมาในรูปของ “ตัวชี้นำปัญหา” หรือ “รหัส” อย่าง สั้นๆ และมีประสิทธิผล

ดังนั้น ภารกิจประการแรกของเราก็คือ เรียนรู้วิธีการสร้าง “รหัส”

ก) อะไรคือ “ตัวชี้นำปัญหา” หรือ “รหัส” ที่ดี?

กลุ่มรวม

ให้เราเปิดคู่มือ AsIPA ชุด C6 หน้า 7

ภาพวาดในหน้านี้เรียกว่า “ตัวชี้นำปัญหา” หรือ “รหัส” นั่นเอง “รหัส” นี้ยกประเด็นปัญหาขึ้นมาว่า

เราคริสตชนก็ดกันพระคริสตเจ้าออกไปจากกิจกรรมต่าง ๆ ของวัด ให้เราพิจารณา รหัส นี้และอภิปรายกัน

คำถาม

- รหัสที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร?

บทเสริม

รหัส ที่ดีมีลักษณะพื้นฐานห้าประการ คือ

1. รหัส ทำให้เห็นปัญหาเพียง ประเด็นเดียว
2. รหัส จะต้อง ไม่ให้คำตอบ
3. รหัส จะต้อง สั้น
4. รหัส จะต้อง ชัดเจน
5. ถ้าเราต้องการที่จะหยิบยกประเด็นที่ละเอียดอ่อน “รหัส” ต้อง เป็นเรื่องไกลตัวเพื่อที่จะไม่ปลุกเร้าความรู้สึกส่วนตัวมากเกินไป

ข) รหัส อาจเป็น ภาพวาด การแสดงละคร เพลง รายงานจากหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

กลุ่มรวม

ให้พิจารณาค้นหาความหมายของรหัสบางตัวจากรหัสทั้ง 7 แบบตามที่เสนอ ในคู่มือ AsIPA ชุด C6 หน้า 2-13

ในกลุ่มย่อย 4-6 คน

ให้แต่ละกลุ่มรับไปกลุ่มละหนึ่งรหัส (ไม่ซ้ำกัน)

โดยเอามาจาก 1 ใน 7 แบบ คู่มือ AsIPA ชุด C 6 หน้า 2-13

งานที่ต้องทำ

- ให้กลุ่มช่วยกันจัดทำ “รหัสใหม่” สำหรับปัญหาที่ได้รับมอบหมาย (ให้ระลึกถึงพื้นฐานห้าประการ ของรหัสที่ดี)
- หลังจากใช้เวลา 30 นาที ให้แต่ละกลุ่มย่อยนำเสนอ “รหัสใหม่” และการถอด “รหัส” ในกลุ่มรวม (โดยตั้งคำถามที่จะช่วยให้กลุ่มรวมเข้าใจ “รหัส” ของท่าน)
- ให้กลุ่มรวมประเมิน “รหัสใหม่” แต่ละรหัส

3. การสร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกของเราเอง

- ให้ปฏิบัติตาม “แบบแผนฯ” หน้า 9 (โดยคำนึงถึงองค์ประกอบทั้ง 4)
- ให้ระลึกถึงรายละเอียดต่างๆ ของกิจกรรมปลูกจิตสำนึกในคู่มือ AsIPA ชุด D3, D4 และ D5

ตัวอย่างเช่น

- จะจัดเตรียมแผ่นโปสเตอร์ ฯลฯ ล่วงหน้าได้อย่างไร
  - จะบรรจุปัญหาชีวิตเข้าใน รหัส ได้อย่างไร
  - จะถอดรหัส โดยการตั้งคำถามอะไร
  - จะนำเสนอวิสัยทัศน์ของวิถีทางใหม่อย่างไร
  - โสตทัศนอุปกรณ์ แผ่นโปสเตอร์ ฯลฯ ที่จะใช้มีอะไรบ้าง
  - ที่ชุมนุมมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ได้อย่างไร
  - จะนำเสนอการทำทนายวิสัยทัศน์ของวิถีทางใหม่อย่างไร
  - จะเลือกบทอ่าน บทเพลง บทสรว้อย และบทนำก่อนอ่านพระวรสารตามหัวข้อประเด็นที่กำหนดไว้ได้อย่างไร
  - หัวข้อประเด็นสามารถ “ชี้นำ” พิธีกรรมทั้งหมดได้อย่างไร
- ตัวอย่างเช่น บทนำพิธี การคืนดี คำนำบทอ่านต่างๆ คำกล่าวส่งออกก่อนจบพิธีกรรม

การใช้เอกสารคู่มือ AsIPA

เอกสารคู่มือ AsIPA เรียบเรียงขึ้นสำหรับคริสตชนชายหญิงชาวบ้านทั่วๆไปในระดับวัด เอกสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้ได้ผลดีที่สุดในการประชุมคริสตชนขนาดเล็ก ชุมชนเพื่อนบ้าน สภาภิบาลวัด หรือกลุ่มขนาดเล็กอื่นๆ ในชุมชนวัดก็ได้

เอกสารคู่มือ AsIPA ยังอาจนำมาใช้ได้กับกลุ่มขนาดใหญ่ เช่น ในการสัมมนา หรือในวัด แต่ต้องรักษา “วิธีการการมีส่วนร่วม” อาศัยการทำงานในกลุ่มย่อยเป็นสำคัญ

ลักษณะเด่นของ กระบวนการ AsIPA

1. เอกสารคู่มือ AsIPA รับเอา “วิธีการการมีส่วนร่วม” มาใช้ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนจะแสวงหาและค้นพบด้วยตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. เอกสารนี้เรียบเรียงขึ้นมาในลักษณะที่ว่า ผู้นำกลุ่ม (facilitator) อาจนำมาใช้ได้ด้วยการเตรียมตัวเพียงเล็กน้อย
3. ผู้นำกลุ่ม ควรจะปฏิบัติตามเอกสารคู่มือนี้อย่างเคร่งครัดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าประชุมมีส่วนร่วมตามที่ระบุไว้ในเอกสาร
4. ผู้นำกลุ่ม จะไม่พึงพอใจกับคำตอบเพียงคำตอบเดียวต่อประเด็นคำถาม แต่สนับสนุนให้ผู้เข้าประชุมแสวงหาคำตอบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เทคนิค “แบ่งปันกับคนข้างเคียง” 2-3 คน (Buzz groups) จะช่วยให้มีส่วนร่วมได้มากขึ้น
5. บทเสริม อาจช่วยเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มได้ค้นพบแล้ว และสรุปประเด็นสำคัญ
6. บทสรุป เจตนาเพื่อใช้เป็น “การให้ข้อมูล”

AsIPA

Asian – Integral – Pastoral – Approach

กระบวนการอภิบาลแบบบูรณาการของคริสตชนเอเชีย

คณะพระสังฆราชแห่งเอเชีย ได้ประกาศในแถลงการสุดท้ายจากที่ประชุมสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชียครั้งที่ 5 ณ เมืองบันดุง ประเทศอินโดนีเซีย ว่า ชุมชนวัดและพระศาสนจักรหลังปี ค.ศ. 1990 นี้ ต้องเป็น “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” เป็น “ชุมชนวัดที่เป็นจิตหนึ่งใจเดียวกันของชุมชนคริสตชนย่อยๆ” พระศาสนจักรที่เป็น “ประจักษ์พยานถึงองค์พระคริสตเจ้าผู้กลับคืนพระชนมชีพ” (FABC 5 ข้อ 8)

ประเด็นปัญหาก็คือ จะสนับสนุนวิถีชุมชนวัด หรือ “วิถีทางใหม่ของการเป็นชุมชนวัด” นี้ได้อย่างไร ฉะนั้นในปลายปี 1993 โดยการสนับสนุนร่วมกันของสองสำนักงานในสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย (FABC) คือ สำนักงานเพื่อการพัฒนามนุษย์ (OHD) และสำนักงานเพื่อกิจการฆราวาส (OL) ได้จัดการประชุมปรึกษากันที่กัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และเสนอให้กระบวนการทางด้านอภิบาลสนับสนุน “พระศาสนจักรที่ทุกคนมีส่วนร่วม” ในเอเชียว่า AsIPA ซึ่งย่อมาจาก Asian Integral Pastoral Approach เอกสารคู่มือ AsIPA ของโครงการฝึกอบรม มีแนวทางปฏิบัติตรงตามชื่อดังนี้

Asian

โครงการนี้ต้องการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ของสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย และช่วยคริสตชนเอเชียให้เผชิญชีวิตตามแบบชาวเอเชีย ในแสงสว่างแห่งพระวรสาร

Integral

โครงการนี้บูรณาการให้เกิดความสมดุลในชีวิตคริสตชน ระหว่างชีวิต “ฝ่ายจิต” กับชีวิตทางด้าน “สังคม” ระหว่างชีวิต “ส่วนบุคคล” กับชีวิต “ชุมชน” ระหว่างชีวิต “ผู้นำทางฐานันดร” กับ “ผู้ร่วมรับผิดชอบที่เป็นฆราวาส”

Pastoral

โครงการนี้มุ่งเน้นการฝึกอบรมฆราวาส ในพันธกิจด้านงานอภิบาลของพวกเขา ในชุมชนวัด ในพระศาสนจักรและในสังคมโลก

Approach

กระบวนการของเอกสารคู่มือชุดต่าง ๆ เหล่านี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ทำให้งานอภิบาลในชุมชนวัดมี “พระคริสตเจ้า” และ “ชุมชน” เป็นศูนย์กลาง นอกจากนั้น ยังเป็นการโน้มน้าสมาชิกที่ร่วมประชุมกลุ่มให้ค้นหาประสบการณ์ “การเป็นชุมชนวัดในวิถีทางใหม่” นี้ด้วยตนเอง